№. 424. **DE GRONDWET.** 1854.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels. . . . . . . ƒ 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . » 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijken en overlijden, worden geplaatst tegen betaling van ƒ 1, het zegelregt daaronder begrepen.

DONDERDAG 5 OCTOBER.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten **M. Schooneveld en Zoon**,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven **franco** aan het Bureau **De Grondwet**.
Jan Hendrikstraat, n°. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . ƒ 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . . . » 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indie:
VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.
Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het abonnement ƒ 30, Ned. Cour.

De heer van Hall en Gibson.

De heer VAN HALL is een hartstogtelijk vriend der *openbaarheid*. Wij zagen hem deze, voor elken echt constitutionnelen Minister zóó kostelijke deugd in de dagen der April-beroering beoefenen met een vuur, dat, naar men zegt, noch door vroegere sympathiën, noch door de eischen der regtvaardigheid, kon gestuit worden. Evenmin de omstandigheid, dat onderhandelingen nog hangende waren — een argument, dat de heer VAN HALL, nu *als Minister* dagelijks als stokpaardje berijdt — als de overweging, dat men welligt de goede trouw zou schenden, konden den heer VAN HALL, als hoofd-April-beweger, weêrhouden, om aan zijne vaderlandslievende en constitutionnele zucht tot openbaarheid bot te vieren.

Publiek te maken wat slechts zijn voorganger, den waardigen VAN ZUIJLEN, bij de opgewonden en blinde menigte kon benadeelen; achteraf te houden, hetgeen hem in de oogen dier menigte kon regtvaardigen; doen stukken vertrouwelijke brieven, die nimmer voor publiciteit bestemd waren; bij de Vertegenwoordiging het vermoeden doen ontstaan, dat het vorig Ministerie voor *de waarheid* zou verborgen hebben: zietdaar de offers, die de heer VAN HALL bragt op het altaar zijner »gepaste en welgemeende« publiciteit. Wèl waren er, destijds, naar men zegt, Ministers, wier gevoel nog protesteerde tegen het misbruik, dat men van een, anders weldadig werkend middel maakte; en moet zelfs één Minister, niet zonder invloed in het kabinet, en met antecedenten van loyauteit in de borst, maar door de strikken der April-beroering omgeven, zich slechts verdedigd hebben door den veel beteekenenden uitroep: »*De politiek eischt hare offers!*«

Te goeder ure heeft onze wakkere confrère — de *Echo Universel* — zich de constitutionnele deugd des heeren VAN HALL herinnerd, en de wijze, waarop die Minister haar beoefende. De *Echo* heeft namelijk, gister, eenige officiële documenten betrekkelijk de zaak van GIBSON publiek gemaakt — waarschijnlijk om den heer VAN HALL aan te moedigen tot de toepassing ten zijnen aanzien van het stelsel van openbaarheid, dat door hem met betrekking tot het vorig Ministerie in toepassing werd gebragt.

De gepubliceerde stukken zijn van hoog gewigt. Zij kunnen, met de redevoering in de hand, die door den heer VAN HALL over de zaak van GIBSON, in de zitting der Tweede Kamer van 26 Sept. jl. is uitgesproken, de Natie leeren:

of de Minister zich *te regt* verscholen heeft achter de schuld van zijne ambtenaren;

of de Minister *met eenigen grond* zijne overtuiging heeft kunnen uitspreken, dat de handeling van GIBSON is geweest die van een individu, geïsoleerd van zijn Gouvernement;

of de Minister, eindelijk, *omtrent den stand der zaak* de waarheid aan 's lands Vertegenwoordiging heeft meêgedeeld.

Er zijn, in de eerste plaats, twee brieven, die een, naar ons toeschijnt, helder licht verspreiden over de wijze, waarop gewigtige stukken in handen van GIBSON zijn gekomen. Zij luiden (naauwkeurig vertaald) aldus:

'sGravenhage, 31 Aug. 1854.

Mijnheer!

Onder de papieren, die gesloten waren *in de drie paketten*, welke ik de eer had u den 29sten toe te zenden en waarvan gij mij de goede ontvangst op 4 Julij daaraanvolgende hebt gelieven te berigten, schijnen eenige papieren te zijn gekomen, die aan den heer Gibson niet toebehooren en welke het Gouvernement der Nederlanden, bij gevolg, wenscht terug te erlangen.

Overtuigd, mijnheer! dat gij zelf evenmin als uw Gouvernement zoudt wenschen, dat men op eenigerlei wijs van eene verkeerde opvatting *misbruik maakte*, neem ik de vrijheid uwe welwillende tusschenkomst in te roepen om te trachten te verkrijgen, dat de heer Gibson die documenten teruggeve, welke zijn bijzondere eigendom niet zijn; en ik vlei mij des te meer met een goeden uitslag uwer pogingen, daar het Gouvernement der Nederlanden op uw verzoek, dd. 4 Jan. 1854, zich gehaast heeft om uit Batavia de toezending aan het departement van Kolonien te vragen van alle, den heer Gibson toebehoorende papieren, en vervolgens *de beleefdheid* (*complaisance*) *had om ze terug te geven.*

Ik verzoek u, mijnheer! de verzekering mijner hoogachting aan te nemen.

(*get.*) VAN HALL.

Den heer BELMONT, zaakgelastigde
der Ver. Staten van Amerika.

'sGravenhage, 23 Sept. 1854.

Mijnheer!

Ik had de eer uwen brief van 19 dezer te ontvangen. Met genoegen heb ik er uit ontwaard, dat de heer Gibson zich bereid verklaard heeft tot de teruggave der stukken, die, bij vergissing, gevoegd waren bij de door hem gevraagde papieren, doch die niet voor hem bestemd waren. Ik haast mij u mijnen dank voor uwe welwillende tusschenkomst ten deze te betuigen.

Intusschen heeft de heer Gibson het verlangen geuit, om, — voorzeker ten einde de schifting der papieren gemakkelijk te maken — eene lijst te ontvangen van die stukken, wier restitutie men verlangt. Ongelukkiglijk is het onmogelijk, dat het Departement van Buitenlandsche Zaken aan dit verlangen voldoe. Gij, Mijnheer, zult ligtelijk begrijpen, dat, aangezien de, aan den heer Gibson toegezonden paketten *aan gezegd Departement niet geopend zijn geworden*, *alwaar men onderstelde*, *dat zij alleen bevatteden de, bij uwen brief van 4 Jan. jl., teruggevraagde stukken*, het Departement ook volstrekt niet weet, *welke andere stukken zich in die paketten bevonden. Had men de paketten geopend: de vergissing zou niet plaats gegrepen hebben.*

Het komt mij voor, dat de heer Gibson zeer goed in staat is, om de papieren te schiften ook zonder eenige aanwijzing van onze zijde; omdat hij zelf weet, wat hem toebehoort en wat niet.

Indien hij echter niet verkiezen mogt zich deze moeite te geven, zou ik U, Mijnheer! zeer erkentelijk zijn, wanneer gij hem wildet voorstellen, u den geheelen inhoud der bewuste paketten toe te zenden, in welk geval ik mij bereid zou betoonen *ze in uwe tegenwoordigheid te schiften*, ten einde u, — na de documenten te hebben aangewezen, wier bezit voor den heer Gibson van weinige beteekenis zijn, — ter hand te stellen de papieren, die door hem aanvankelijk zijn gevraagd en die men zich gehaast heeft hem terug te geven.

Hopende dat men, door een dezer beide middelen en met behulp der opgegeven aanwijzingen, zal kunnen te gemoet komen aan het gemis eener lijst, gelijk de heer Gibson wenscht te ontvangen, grijp ik deze gelegenheid aan, om u de verzekering mijner hoogachting te hernieuwen.

(*get.*) VAN HALL.

Den heer BELMONT, zaakgelastigde
der Vereen. Staten v. Amerika.

Wat blijkt, ten duidelijkste, uit deze beide brieven?

Vooreerst: dat men erkent *het groote gewigt* der uit handen gegeven papieren; want de heer VAN HALL kan niet gelooven, dat men daarvan »*misbruik* maken zal«. Deze vrees voor het misbruik strijdt, zonderling genoeg, met het beweren, op zoo gerusten en hoogen toon in de Tweede Kamer gevoerd, dat »*die stukken, met betrekking tot de reclamatie zelve, geene de minste waarde hebben*« (1).

Ten tweede: dat de heer VAN HALL slechts *eene beleefdheid* (*complaisance*) bewees aan GIBSON, toen hij de stukken terug gaf, die hij, door middel van zijn gezant, had aangevraagd. De heer VAN HALL, Minister des Konings, bewees dus »eene beleefdheid« aan een man, die, in den naam des Konings, veroordeeld was, om onder de galg te pronk te staan, twaalf jaren in een tuchthuis gevangen te zitten en daarna te worden verbannen!! En toen in de Tweede Kamer door den heer VAN HOËVELL gevraagd werd: »hoe het met de waardigheid eener Regering te rijmen was, om aan zulk »een verlangen, *onder die omstandigheden*, gevolg te »geven?« (2), toen kwam de heer VAN HALL, en sprak van geene »beleefdheid«; maar, om zijne handeling te verschoonen, overstroomde hij de vergadering met een stortvloed van groote woorden, om de overtuiging te vestigen, dat »*de zwaarste misdadiger*«, en dus ook GIBSON: »*een onbetwistbaar regt*« had op de stukken!! (3).

Ten derde: dat er drie, zegge *drie* paketten waren, die uit O. Indië waren gezonden aan het departement van Koloniën; dat de Minister van Koloniën ze heeft toegezonden aan den heer VAN HALL, en *dat deze de drie paketten zelfs niet heeft geopend*, maar, onder geleide van een door hem zelven geteekenden brief, aan den heer BELMONT heeft doen verzenden. Daaruit resulteert:

dat de Minister van Koloniën de drie paketten *ongeopend* heeft toegezonden aan zijn ambtgenoot van Buitenlandsche Zaken; omdat deze anders van het aanwezen der, aan GIBSONS eigendom vreemde stukken zou zijn verwittigd geworden;

dat de heer VAN HALL de drie paketten evenmin heeft geopend en dat zij, derhalve, *ongeopend en zonder reserve*, zijn gekomen ter bureau van expeditie, onder geleide van den, door den heer VAN HALL geschreven brief;

dat alzoo de ambtenaren van het expeditie-bureau niet *konden* of *mogten* openen paketten, die de Minister hen *ongeopend* ter verzending toezond; en

dat derhalve die ambtenaren *slechts hun pligt betracht hebben;* maar het weêrgâlooze verzuim, de onverklaarbare achteloosheid alléén voor rekening kan komen van onzen Minister van Buitenlandsche Zaken, die uit Oost-Indië *drie* paketten ontvangt en ze *ongeopend*, zonder er een enkelen blik in te werpen, toezendt aan een vreemden gezant, met bestemming aan een tot onteerende straffen veroordeelden misdadiger!

Ten vierde: dat wanneer de, aan GIBSON ter hand gestelde stukken van zóó veel gewigt zijn, dat de heer VAN HALL zich nu bereid verklaart om ze bij den heer BELMONT te komen uitzoeken: de Minister dan ook daardoor bekent, dat hij, had hij naar behooren gehandeld, die stukken vóór de verzending had behooren te onderzoeken of te doen onderzoeken. Het is volstrekt geen kunst, om de schuld te werpen op naauwgezette ambtenaren, die niet durven protesteren en gedwee onder den last, die op hen gelegd wordt, moeten blijven gebukt gaan; maar wij achten het onzen pligt te constateren, dat al de schuld aan den Minister, *niet* aan de ambtenaren ligt.

Ten vijfde: dat alsnog zal behooren te blijken, waarop berust »*het stellig vooruitzigt*«, dat de heer VAN HALL op 26 Sept. verklaarde op de teruggave der stukken te hebben. »Naar aanleiding van mededeelin»gen op het einde der vorige week van den Ameri»kaanschen gezant ontvangen« — zeide de heer VAN HALL — »zullen wij *al* die stukken, gelijk betamelijk »is en ook te verwachten was, terug erlangen.« (4) Maar uit den brief, den 23 Sept. geschreven, blijkt, dat de heer VAN HALL *nog eerst middelen aan de hand doet* ter terug bekoming van die stukken, terwijl GIBSON op het ontvangen van eene lijst aandringt. Men zal, derhalve, behooren publiek te maken, wat er tusschen 23 en 26 Sept. is voorgevallen, om de »stellige overtuiging« van den heer VAN HALL te beschouwen als iets meer dan een middel, om de waarheid voor 's lands Vertegenwoordiging verborgen te houden.

Tot dusver de zaak betrekkelijk *de afgifte van papieren* aan GIBSON. Maar de *Echo Universel* publiceert een staatsstuk van veel bedenkelijker aard, vooral in verband beschouwd tot de eerste zinsnede der Troonrede en met de verklaringen, door den heer VAN HALL, den 19en Sept. in de Eerste en den 26en in de Tweede Kamer afgelegd.

Op 18 Sept. deed de Regering den Koning zeggen: »dat Z. M. van *alle* Mogendheden voortdurend verze»keringen ontving van *vriendschap* en *welwillendheid*.«

Negen dagen vroeger, 9 September, werd evenwel door den heer BELMONT de volgende nota gerigt aan het Nederlandsche Gouvernement:

Legatie van de Vereenigde Staten te 's Gravenhage,
9 September 1854.

Mijnheer,

Ik heb de eer u de ontvangst mede te deelen van uwe nota van 7 dezer, waaruit ik met diep leedwezen zie, dat het Gouvernement der Nederlanden volhardt in de weigering, om den

(1) Bijblad Tweede Kamer, de heer VAN HALL, bl. 19.
(2) Bijbl. 2e. K. de heer VAN HOËVELL, bl. 18.
(3) Bijbl. t. a. bl. 19.

(4) Bijbl. t. a. bl. 19.

eisch tot schadeloosstelling toe te staan, welke de kapitein Gibson heeft gedaan wegens de wreede behandeling en de verliezen, die hij van wege ambtenaren van Nederlandsch Indie heeft ondergaan.

Ik zal geen tijd verliezen om een afschrift van deze mededeeling aan mijn Gouvernement toe te zenden.

De onderscheidene nota's, die ik de eer had tot u omtrent deze zaak te rigten, hebben volledig het standpunt ontwikkeld, die door de Regering der Vereenigde Staten met betrekking tot den eisch van kapitein Gibson worden volgehouden, en ik acht het daarom niet noodig, *om in verdere betoogen over dit onderwerp te treden*, ofschoon ik mij veroorloven moet op te merken, *dat de redenering*, waarop uwe laatste nota de weigering van U. M. gouvernement grondt, *mij evenmin ontvankelijk toeschijnt* als die, welke in uwe vorige mededeeling vervat was.

De heer Gibson, een Amerikaansch burger, zeilende onder de vlag van zijn land, *werd op de meest wreede en onregtvaardige wijs door de overheden van N. Indie gevangen gezet en van zijn eigendom beroofd;* en daar zijn regtmatige eisch tot schadevergoeding volstrekt door u geweigerd wordt, *blijft er thans voor mijn Gouvernement niets anders over dan zulke maatregelen te nemen om den eisch van Gibson door te zetten* (for the enforcement of Mr. Gibson's claim) *als het, in de gegeven omstandigheden, nuttig en noodig oordeelen zal.*

(*get.*) AUGUST BELMONT.

Aan Z. E. VAN HALL,
Minister van Buitenl. Zaken.

Dat is de taal, die de gezant van Amerika voert tot ons gouvernement negen dagen vóór het uitspreken van de troonrede: eene taal, die, minst genomen, de naaste grens van eene *verbreking der diplomatieke betrekkingen* schijnt te zijn.

Binnen negen dagen heeft de heer BELMONT geen antwoord, of nadere instructiën van zijn gouvernement kunnen erlangen.

Met welk regt heeft de Regering dan kunnen spreken van de bewijzen van *vriendschap* en *welwillendheid*, ontvangen van *al* de Mogendheden?

Op welken grond heeft de heer VAN HALL, op 26 Sept., durven beweren, dat wij „bij voortduring met Amerika *de meest vriendschappelijke* relatiën hebben?" (5), en vooral, waarop is des ministers *overtuiging* gevestigd, met het oog op de bijna dreigende nota van 9 Sept., dat „het gedrag van kapitein GIBSON is het „gedrag van een op zich zelf staand individu?" (6) Hoe heeft de heer VAN HALL, zoowel in de Eerste als in de Tweede Kamer, de geruststelling kunnen geven, „dat deze zaak *geen de minste schijn heeft* van „eenig nadeel te zullen toebrengen aan de vriendschap„pelijke betrekkingen, die tusschen Nederland en de „Vereenigde Staten van N. Amerika bestaan" (7) in hetzelfde oogenblik bijna, waarop door den Amerikaanschen gezant op *dwangmaatregelen* tot verkrijging van 't geen verlangd wordt, gewezen wordt?

Intusschen: deze geheele zaak moet de algemeene bezorgdheid in groote mate opwekken. Want wanneer wij zien, dat een Minister met eene onverklaarbare roekeloosheid te werk gaat, en te gelijkertijd door allerlei schijnschoone phrases den waren stand van zaken schijnt te willen verbloemen, door tevens een algemeenen maatregel, door de Regering van Amerika genomen, uit te bazuinen als een bijzonder bewijs van welwillendheid jegens *ons;* wanneer wij, van den anderen kant, zien, den aandrang tot inwilliging van een gewigtigen eisch opgevoerd tot de uiterste grens, waarachter eene *vredebreuk* ligt, dan mogen wij niet langer gerust zijn, noch over de wijze waarop onze buitenlandsche zaken worden bestuurd, noch over de voornemens der Amerikaansche regering, reeds jaren te voren door den heer VAN HOËVELL aan het licht gebragt.

De moeijelijke positie, waarin wij tegenover Amerika zijn geraakt, schijnt voornamelijk het gevolg te zijn van de afgifte der bekende papieren; want terwijl eerst *daarna* de eisch met heftigheid en eindelijk met bedreiging is aangedrongen, is 't ons onmogelijk te gelooven, dat de Amerikaansche Regering aldus zou handelen, indien zij in de afgegeven papieren niet althans schijngronden voor hare beschuldiging van „onregtvaardigheid" en „spoliatie" had kunnen putten. En, inderdaad, wanneer wij den inhoud nagaan van de stukken, die, volgens den *Echo*, in handen van GIBSON zouden geraakt zijn, dan wint het vermoeden veld, dat de heer VAN HALL en *deze alleen* de schuld draagt van de tegenwoordige verwikkeling. „Onder meer anderen zou kapitein GIBSON bezitten: eene conclusie „van den regter van instructie, die verklaart dat er „geene termen tot vervolging aanwezig waren en dat „elke vervolging strijdig zou zijn met de wet; arresten „van décharge en van in-vrijheid-stelling, door het „Hof van Justitie geslagen; instructiën van een regter„lijk ambtenaar, waarin gezegd wordt dat de schuld „van Gibson tot elken prijs moest bewezen worden; „arresten van het Hoog Geregtshof; eene verklaring „van den havenmeester van Palembang, dat hij het „proces-verbaal der inhechtenisneming van Gibson heeft „moeten teekenen, zonder er den inhoud van te ken„nen; een document, waarin sprake is van de roof van „een jong maleisch meisje; een brief van een der voor„naamste, in de zaak betrokken personen, om die van „zijne vijandige gezindheid jegens Gibson, zou doen „blijken, omdat diens vrouw van Gibson een kunstge„wrocht uit Mexico ter geschenke zou hebben aange„nomen. En de lijst zou daarmede zelfs niet ophouden; „want GIBSON moet nog andere stukken hebben, die „hij voor geen prijs ter wereld zou willen afstaan."

Aldus is de stand van zaken.

Zal 's lands vertegenwoordiging nog langer zich met ontwijkende antwoorden tevreden stellen, of eene volledige opening van zaken eischen, om te onderzoeken, of 's lands belangen goed zijn gediend, en of de Minister, die optrad met een verwijt van onopregtheid tegen zijn waardigen voorganger, de Kamer der Staten-Generaal, *naar waarheid*, ingevolge art. 89 der Grondwet, *heeft ingelicht?*

(5) Bijbl. v. S. bl. 19.
(6) Ibid. id.
(7) Bijbl. 1ste Kamer, bl. 9; 2de Kamer, bl. 13.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Er moge nog verschil zijn omtrent den dag en het uur, maar het is ontwijfelbaar, dat Sebastopol is gevallen. Nog heeft wel is waar geen enkele der particuliere depêches, die van allerwege toestroomen, den dag vermeld, maar het feit zelf is onbetwistbaar. De vroegere depêche, die van de overgave van Sebastopol, de vloot, het garnizoen enz. op den 25sten sprak, is wel voorbarig geweest maar ditzelfde resultaat zien wij elk oogenblik te gemoet.

Ziethier hetgeen de *Moniteur* van eergisteren zegt: De regering had nog niet regtstreeks het officiële berigt van de inneming van Sebastopol ontvangen, maar er zijn depêches aangekomen van den heer de Bourqueney, den Franschen gezant te Weenen, gedagteekend van den 2 dezer, waarin die diplomaat zegt van den heer von Buol mededeeling te hebben ontvangen van eene depêche uit Bucharest, 30 Sept., welke depêche de navolgende berigten bevatten, die reeds door de *Patrie* waren medegedeeld. De *Patrie* had gezegd, dat de inneming van Sebastopol een *fait accompli* is; 18000 Russen zoude zijn gesneuveld, 22000 gevangen genomen. Het fort Constantijn zou vernield en de andere forten met 200 stukken genomen zijn. Zes Russische linieschepen waren in den grond geboord. Prins Menschikoff zou zich met de overige schepen naar de binnenhaven hebben teruggetrokken en aan de bevelhebbers der belegeringstroepen hebben doen weten, dat hij alle overige schepen in de lucht zou doen springen, indien de aanval voortduurde. Men zou hem eenige uren om zich te bedenken hebben gegeven en uitgenoodigd zich in naam der menschelijkheid over te geven. Men meldt de aankomst van drie gekwetste Russische generaals te Konstantinopel, welke stad gedurende 10 avonden geïllumineerd zou worden.

Hierbij voegt de *Moniteur*, dat de officiële depêches waarschijnlijk in het paket zijn, dat de Tartaar aan Omar-Pacha te Silistria heeft moeten brengen, hetgeen de vertraging in de ontvangst daarvan verklaart. De heer von Hubner, de Oostenrijksche gezant, heeft eergisteren namens graaf von Buol, den Minister van Buitenlandsche Zaken van Z. M. Keizer Franz Joseph, de opregtste gelukwenschen aan den heer Drouyn de Lhuys, den Franschen Minister van buitenlandsche zaken, aangeboden, wegens de overwinning, die door de geallieerde troepen is behaald.

Het is dus te verwachten, dat vorst Menschikoff, het onmogelijke en onmenschelijke van een verlengden tegenstand inziende, eene capitulatie zal hebben aangegaan, die niets onteerends meer heeft. Men mag alzoo zeggen, dat het resultaat, in de vroegere depêche aangeduid, verkregen is.

Van een anderen kant heeft men echter eene depêche ontvangen, waaruit men zou kunnen opmaken, hoe men tot dit resultaat gekomen is, hetgeen nog steeds duister blijft; want men weet niets met zekerheid omtrent hetgeen tusschen den slag van Alma en de laatste berigten in de Krim is voorgevallen. Uit Petersburg wordt over Berlijn medegedeeld, dat Prins Menschikoff een rapport aan den Keizer van Rusland heeft gerigt, gedagteekend 14/26 Sept., waarin hij mededeelt, dat de Prins met de troepen onder zijn bevel zonder belemmering van de positie, die hij onder de muren van Sebastopol had ingenomen, naar den weg van Baktschi-Sarai is overgegaan, waar hij zich vereenigd heeft met de versterkingen, die de Hetman Houcontoff van Kertch aanvoert en met anderen, die van Perekop komen. In dat stuk wordt zelfs niet gesproken van den slag aan de Alma, waarvan de overwinning officieel door de Fransche en Engelsche regeringen is afgekondigd. Voegt men bij deze depêche evenwel de berigten van de Engelsche bladen, dan zou men tot de volgende uitkomst kunnen komen: Na de nederlaag bij de Alma, op den 20sten, zou prins Menschikoff naar de hoogten van de Alma zij teruggetrokken. Daar zou hij met de van Kersch aangekomene versterkingen een nieuwen slag hebben geleverd, waarbij de Russen op nieuw geslagen zouden zijn. Na dezen slag moeten de Russen zich in Sebastopol hebben opgesloten, waarna de latere gebeurtenissen zouden hebben plaats gehad.

Dit alles volgt zeer waarschijnlijk uit de particuliere depêches; een en ander is echter slechts op gissingen gegrond en mist alle officiële bevestiging. Hoe dit ook zijn moge, het groote feit is daar en van welke omstandigheden en bijzonderheden het vergezeld moge zijn geweest, is het niet meer te betwijfelen, dat een der steunpilaren van de grootheid en de magt van Rusland, het voor onneembaar uitgekretene Sebastopol, door de geallieerden is veroverd.

Bloedig is evenwel die overwinning ook door de geallieerden gekocht; want hoezeer daaromtrent niets nog met zekerheid te zeggen valt, spreken berigten uit Parijs van 2,800 of 3,000 man (waaronder 1,400 Franschen) die bij de Alma gebleven zouden zijn, terwijl men nog, ofschoon op onbestemde wijze, het cijfer van 7,500 man vermelt, die bij den aanval op Sebastopol zouden zijn gesneuveld. Hoe groot de geledene verliezen zijn, is voor eerst zeker niet te bepalen; welligt zal men het juiste cijfer nimmer te weten komen. Maar duur gekocht en bloedig is de overwinning geweest; — dit is onbetwistbaar. Men spreekt van het sneuvelen van den Russischen generaal Chomatoff, terwijl generaal Canrobert door een kogel in den buik is getroffen en de brigade-generaal Thomas gesneuveld is.

De berigten van elders zwijgen bijna geheel tegenover de groote gebeurtenissen, die in het Oosten plaats hebben. Uit één land evenwel moeten wij belangrijke berigten vermelden.

Brieven uit Spanje van den 28sten Sept. bevatten mededeelingen, die met bezorgdheid de toekomst van het schiereiland doen te gemoet zien. Koningin Isabella moet herhaaldelijk, naar men wil, den wensch te kennen hebben gegeven, afstand te doen van den troon niet alleen, maar om zelfs het land te verlaten met de jeugdige prinses van Asturiën, de vermoedelijke erfgename van de Kroon. De toestand, waarin zij, ten gevolge van de laatste gebeurtenissen in Spanje zou geplaatst zijn, zou haar tot dit besluit gebragt hebben. Men begrijpt, welk eene verwarring de verwezenlijking van dit plan ten gevolge zou hebben. Wij voor ons hechten er, behoudens nadere bevestiging, geen geloof aan en wij willen hopen, dat indien de Koningin dit voornemen al een oogenblik heeft kunnen opvatten, zij het in het belang van haar vaderland weder zal laten varen.

Voorts deelt men een uittreksel mede uit een manifest door den graaf de Montemolin uitgevaardigd. Dit stuk is evenwel nog niet openbaar gemaakt; men wachtte eenige wijzigingen, door de aanhangers van den pretendent in het door hem naar Spanje gezonden stuk gemaakt, door hem zouden zijn goedgekeurd. De graaf de Montemolin zegt in dat stuk de onheilen te betreuren, waaraan Spanje sedert eenige jaren ten prooi is. Hij zegt dat zijn taak, om de verschillende partijen te bevredigen, moeijelijk zal zijn, maar hij durft die aanvaarden. Hij zegt dat Spanje in een van die noodlottige tijdperken verkeert, waarin de Schepper de natiën schijnt te willen kastijden; hij wil zijn troon niet op burgerbloed grondvesten. Hij belooft eene constitutie naar de behoeften en de gewoonten der natie, die zonder schokken zal kunnen worden gewijzigd. Het stuk is overigens vrij nietig, het vloeit over van algemeene gezegden en schijnt geen diepen indruk te maken, ofschoon de vertegenwoordiger van het regt om bij de gratie Gods te regeren daarbij de houding van een echt constitutionneel vorst aanneemt.

Voorts sprak men van een oproer op Cuba, veroorzaakt door de ontevredenheid der bevolking wegens de vervanging van den tegenwoordigen kapitein-generaal, den markies de la Pezulla, door den generaal de la Concha.

De berigten per telegraaf uit Madrid van den ... spreken van het verstrooijen van Carlistische benden, die zich in Catalonie hadden vertoond; het gerucht van den dood van don Carlos had geloopen. De Koningin was te Madrid teruggekeerd. De verkiezingen hielden uitsluitend de aandacht bezig.

De *Portuguez*, een dagblad van Lissabon, verhaalt in zijn n°. van den 30sten, dat de maarschalk Saldanha, die sedert lang ongesteld is, wanhoopt te Lissabon genezen te worden; hij zou er op bedacht zijn, naar Frankrijk te vertrekken, terwijl hij het opperbevel over het leger en de portefeuille van oorlog in de handen van den hertog van Terceira zou overgeven.

De *Africa* heeft berigten uit New-York tot den ... aangebragt. De secretaris voor de finantien heeft aan de ontvangers medegedeeld, dat het oude tarief van kracht zal blijven, tot dat de wetgevende magt van Canada het visscherij- en reciprociteits-tractaat zal hebben bekrachtigd. De secretaris van staat heeft van lord Clarendon, den Engelschen secretaris van staat voor de buitenlandsche zaken, eene zeer vredelievende depêche betrekkelijk het bombardement van Greytown op de kust van Mosquito ontvangen.

De berigten uit Mexico loopen tot den 8 September. De landverhuizing van Franschen naar Mexico duurt voort. Een corps Spanjaarden is te Vera-Cruz aangekomen; men verwachtte nog 2000 Zwitsers. Zestien eskadrons van het leger zullen ontbonden worden. Omtrent den opstand en het lot van Raousset de Boulbon wordt niets naders medegedeeld.

Binnenland.

Staten-Generaal.

Tweede Kamer.

Wetsontwerp tot regeling der Ministeriële Verantwoordelijkheid.

Wij Willem III, enz.

Allen, enz.

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat, ter voldoening aan art. 73, in verband met art. 53 der Grondwet, de verantwoordelijkheid van de Hoofden der Ministeriële Departementen moet worden geregeld door de wet, en die regeling behoort plaats te hebben met inachtneming van art. 159 der Grondwet,

Zoo is het, enz.

§ 1. *Van de strafregtelijke verantwoordelijkheid van de Hoofden der Ministeriële Departementen.*

Art. 1. De Hoofden der Ministeriële Departementen zorgen voor de uitvoering der Grondwet en der andere wetten, voor zooverre die van de Kroon afhangt. Zij zijn wegens het niet naleven van deze verpligting verantwoordelijk en in regten vervolgbaar overeenkomstig de navolgende bepalingen.

Art. 2. De mede-onderteekening, aan Koninklijke besluiten of Koninklijke beschikkingen gegeven, wijst het Hoofd van het Ministerieel Departement aan, dat voor de uitvoering dier besluiten of beschikkingen aansprakelijk is.

Art. 3. Strafbaar zijn de Hoofden der Ministeriële Departementen: *a.* die aan Koninklijke besluiten of Koninklijke beschikkingen, welke klaarblijkelijk de Grondwet schenden, hunne mede-onderteekening hebben verleend: *b.* die gelijke mede-onderteekening verleenen aan Koninklijke besluiten of Koninklijke beschikkingen, bewust dat door die besluiten of beschikkingen wetten of algemeene maatregelen van inwendig bestuur van den Staat of van zijne kolonien en bezittingen in andere werelddeelen worden geschonden; *c.* die uitvoering geven of doen geven aan Koninklijke besluiten of Koninklijke beschikkingen, die zij wisten dat niet van eene vereischte mede-onderteekening van een der Hoofden van de Ministriële Departementen voorzien waren; *d.* die, ofschoon behoorlijk ingelicht en gewaarschuwd, beschikkingen nemen of bevelen geven of bestaande beschikkingen en bevelen handhaven, waardoor klaarblijkelijk de bepalingen der Grondwet, van wetten of algemeene maatregelen van inwendig bestuur van den Staat of van zijne kolonien en bezittingen in andere werelddeelen worden geschonden; *e.* die opzettelijk nalaten uitvoering te geven of te doen geven aan de voorschriften der Grondwet, der andere wetten of van algemeene maatregelen van inwendig bestuur van den Staat en van zijne kolonien en bezittingen in andere werelddeelen, voor zoover die uitvoering wegens den aard des onderwerps tot hunne Ministeriële Departementen behoort of uitdrukkelijk aan hen is opgedragen; *f.* die de uitvoering onder lit. *e.* bedoeld voortdurend verzuimen.

Art. 4. De Hoofden der Ministeriële Departementen staan ter vervolging, hetzij van Onzentwege, hetzij van wege de Tweede Kamer, teregt voor den Hoogen Raad.

Art. 5. Het besluit, waarbij van Onzentwege de vervolging van een der Hoofden van Ministeriële Departementen bevolen wordt, bevat eene naauwkeurige aanduiding der feiten, waarop de beschuldiging van een of meerdere der bij deze wet strafbaar gestelde misdrijven rust, benevens den last op den procureur-generaal bij den Hoogen Raad om de vervolging in te stellen. Afschrift van dit besluit wordt aan de beide Kamers der Staten-Generaal medegedeeld.

Art. 6. De Tweede Kamer der Staten-Generaal, zoodanige mededeeling ontvangen hebbende, neemt harerzijds geene aanklagt tegen denzelfden persoon wegens dezelfde feiten in overweging.

Art. 7. Geene aanklagt tegen een der Hoofden van de Ministeriële Departementen wordt bij de Kamer in overweging genomen, tenzij door vijf leden schriftelijk en met opgave der feiten ingediend.

Art. 8. De Kamer overweegt in de afdeelingen of de aanklagt een onderwerp van nader onderzoek zal uitmaken De voorzitter geeft van het indienen der aanklagt binnen 24 uren kennis aan den betrokken Minister. Het in overweging nemen der aanklagt kan niet vroeger dan 8 dagen na deze kennisgeving aan de orde gesteld worden.

Art. 9. Wanneer tot het in overweging nemen der aanklagt besloten is, wordt zij aan eene commissie van onderzoek gezonden.

Art. 10. Zij, die de aanklagt hebben ingediend, kunnen geen leden dezer commissie zijn; zij kunnen echter door haar tot het geven van nadere inlichtingen worden gehoord.

Art. 11. De commissie van onderzoek is belast met het opsporen en verzamelen van alle bescheiden, inlichtingen en bewijzen, die tot opheldering van de feiten, in de aanklagt vermeld, kunnen leiden. De bepalingen der wet tot regeling van het regt van onderzoek, (enquête) zijn daarbij van toepassing. De bloedverwanten en aangehuwden van den betrokken Minister, in de regte linie en tot in den derden graad der zijdlinie, mitsgaders zijne echtgenoot, zelfs na echtscheiding, kunnen niet genoodzaakt worden, verklaringen af te leggen.

Art. 12. In iederen stand van het onderzoek is de commissie verpligt den betrokken Minister, wanneer hij dit wenscht, te hooren. Hij kan niet genoodzaakt worden voor haar te verschijnen.

Art. 13. Zoodra de commissie van onderzoek de aanklagt genoegzaam toegelicht acht, brengt zij over de daarbij aangevoerde feiten verslag uit. Dit verslag wordt aan de Afdeelingen verzonden, en over de aanklagt verder geraadpleegd, als zoover een voorstel van wet.

Art. 14. Bij de beraadslaging over de aanklagt, wordt de betrokken Minister, op zijn verlangen, gehoord, en wordt hem in ieder geval het laatst het woord gegeven. Hij behoudt dit regt, niettegenstaande hij vóór of gedurende het onderzoek mogt zijn afgetreden.

Art. 15. Wanneer eene aanklagt tegen een der Hoofden van de Ministeriële Departementen door de Tweede Kamer in overweging is genomen, kan, bij het opkomen van nieuwe bezwaren, de aanklagt hervat, in ieder geval, van Onzentwege de vervolging van den betrokken Minister ter zake derzelfde feiten bevolen worden. Wanneer echter de aanklagt, na gedaan onderzoek en gehouden beraadslagingen door de Tweede Kamer verworpen is, kan tegen den betrokken Minister wegens dezelfde feiten, noch van Onzentwege, noch van wege de Kamer, op nieuw eenig onderzoek ingesteld of eene strafvervolging gelast worden.

Art. 16. Iedere aanklagt tegen een der Hoofden van de Ministeriële Departementen wordt geacht verworpen te zijn, wanneer binnen drie maanden, na hare indiening, door de Tweede Kamer geen eindbesluit is genomen. Wanneer de aanklagt aanleiding geeft tot een onderzoek in de overzeesche bezittingen, kan deze termijn door de Tweede Kamer tot één jaar verlengd worden. Bij sluiting der zitting van de Staten-Generaal gedurende den loop ven het onderzoek, begint, met den dag der opening van de volgende zitting, een nieuwe termijn van drie maanden te loopen.

Bij ontbinding der Tweede Kamer vervalt eene, bij haar aanhangige aanklagt van regtswege, onverminderd de bevoegdheid tot het doen eener nieuwe aanklagt overeenkomstig art. 7.

Art. 17. De stilzwijgende verwerping eener aanklagte, ten gevolge van het verloopen van den termijn, kan niet ingeroepen worden tegen den van Onzentwege gegeven last, om denzelfden persoon wegens dezelfde feiten te vervolgen.

Art. 18. De Tweede Kamer toetst de aangeklaagde feiten aan het regt de billijkheid, de zedelijkheid en het staatsbelang. Genoegzame gronden tot vervolging vindende, wijst zij, bij haar besluit, de feiten, waarop de beschuldiging rust, naauwkeurig aan, en belast den procureur-generaal bij den Hoogen Raad met de vervolging, onder toezending, binnen drie dagen, van het besluit met de aanklagt en de verzamelde bescheiden. Afschrift van dat besluit wordt aan Ons en aan de Eerste Kamer der Staten-Generaal medegedeeld.

Art. 19. Na de ontvangst der mededeeling, bij het vorig artikel voorgeschreven, wordt van Onzentwege tegen den aangeklaagden Minister wegens dezelfde feiten geene vervolging gelast.

Art. 20. De procureur-generaal bij den Hoogen Raad is verpligt aan den ontvangen last tot vervolging onmiddellijk gevolg te geven.

Art. 21. De procureur-generaal, dit noodig oordeelende, verzoekt van den Hoogen Raad, met overlegging van den last tot vervolging, de benoeming van eenen raadsheer-commissaris. Deze gaat, onmiddellijk na zijne benoeming, over tot het onderzoek der zaak, overeenkomstig de algemeene voorschriften van het Wetboek van Strafvordering.

Art. 22. Bij gegronde vrees voor de vlugt des beklaagden, kan tegen hem, op de vordering van den procureur-generaal, een bevel worden uitgevaardigd: van gevangenneming, door den Hoogen Raad, wanneer geen onderzoek ingevolge art. 21 wordt gehouden, of van voorloopige aanhouding, door den raadsheer-commissaris, met dat onderzoek belast

Art. 23. Het art. 77 van het Wetboek van Strafvordering is op een bevel van voorloopige aanhouding, en, voor zooveel de bevestiging daarvan betreft, op den Hoogen Raad toepasselijk. Weigert de raadsheer-commissaris het gevorderd bevel te verleenen, zoo beslist, op de vordering van den procureur-generaal, de Hooge Raad. De beklaagde is van regtswege vrij, wanneer niet, binnen zes dagen na zijne aanhouding, het daartoe strekkend bevel door den Hoogen Raad is bevestigd.

Art. 24. In de gevallen der twee voorgaande artikelen raadpleegt de Hooge Raad met vijf leden in raadkamer. De artt. 90 *eerste lid*, 94 *eerste lid* en 95 *eerste lid* van genoemd wetboek zijn op de door hem te geven of te bekrachtigen bevelen toepasselijk.

Art. 25. Zoodra de last tot vervolging, bedoeld in art. 20, ontvangen of het onderzoek van den raadsheer-commissaris afgeloopen is, maakt de procureur-generaal eene acte van beschuldiging op overeenkomstig art. 144 *eerste* en *tweede lid* van het Wetboek van Strafvordering.

Art. 26. Op straffe van nietigheid wordt de acte van beschuldiging beteekend en afschrift daarvan gelaten aan den beschuldigde. De beschuldigde wordt door eenen deurwaarder gedagvaard, om ter openbare teregtzitting van den Hoogen Raad te verschijnen, minstens veertien dagen na het exploit. Het art. 147 van voornoemd wetboek is op de beteekening en dagvaarding toepasselijk. De voorzitter van den Hoogen Raad voegt den beschuldigde eenen raadsman toe, naar de onderscheidingen van en overeenkomstig art. 148 of 149 van dat Wetboek.

Art. 27. Het onderzoek van den Hoogen Raad ter openbare teregtzitting geschiedt overeenkomstig den Vden Titel van het Wetboek van Strafvordering. De Hooge Raad is daarbij zamengesteld uit tien raadsheeren.

Art. 28. De IXde Titel, 2de Afdeeling, de Xde en XIIIde Titel van hetzelfde Wetboek zijn op het onderzoek van den Hoogen Raad toepasselijk.

Art. 29. De schuldig-verklaarde aan het misdrijf vermeld in art. 3, litt. *a*, *b*, *c* en *d*, wordt gestraft met verbanning voor den tijd van drie tot tien jaren of met gevangenis van drie maanden tot drie jaren. De schuldig verklaarde aan de nalatigheid in art. 3, lit. *e* vermeld, wordt gestraft met verbanning van een tot drie jaren, of met gevangenis van een tot zes maanden.

Art. 30. Bij veroordeeling ingevolge het eerste lid van het voorgaande artikel, verklaart de Hooge Raad den veroordeelde tevens vervallen van ambten, waardigheden en titels, en van zijne aanspraak op pensioen.

Art. 31. Bij veroordeeling ingevolge het tweede lid van art. 29, kan de Hooge Raad gelijke vervallen-verklaring uitspreken. De aanspraak op pensioen kan in dit geval mede aan den veroordeelde worden ontzegd.

Art. 32. De schuldig-verklaarde aan de verzuimen, aangewezen in art. 3, lit. *f*, wordt gestraft met vervallen-verklaring van ambten, waardigheden en titels. De aanspraak op pensioen kan in dit geval ook aan den veroordeelde worden ontzegd.

Art. 33. Het regt tot vervolging en strafvordering uit kracht dezer wet verjaart door een tijdsverloop van vijf jaren. De tijd van verjaring vangt aan van het oogenblik, waarop het misbedrijf gepleegd is. De verjaring wordt gestuit door het besluit, waarbij eene aanklagt door de Tweede Kamer in overweging genomen of eene vervolging, hetzij van Onzentwege, hetzij van wege de Tweede Kamer, gelast is, en begint weder te loopen van de dagteekening dezer besluiten, of, in geval van vervolging, voor den strafregter, van de laatste geregtelijke acte.

Art. 34. De straffen, bij arrest van den Hoogen Raad Raad opgelegd, verjaren door een tijdsverloop van tien jaren. De bijkomende straffen van vervallen-verklaring van ambten, waardigheden en titels, en van ontzegging van aanspraak op pensioen, zijn voor geene verjaring vatbaar.

Art. 35. De bepalingen van het Wetboek van Strafregt aangaande ambts-misdrijven, die bij deze wet niet zijn omschreven, blijven, ook ten aanzien der Hoofden van de Ministeriele Departementen, hare volle toepassing behouden.

Art. 36. De regtsvordering tot vergoeding van schade, door een bij deze wet strafbaar gesteld feit geleden, kan alléén op eene veroordeeling door den Hoogen Raad rusten, en wordt voor den gewonen burgerlijke regter ingesteld.

§ II. *Van de geldelijke verantwoordelijkheid van de Hoofden der Ministeriële Departementen.*

Art. 37. Onverminderd de vervolginh tot straf in de gevallen, bij deze wet omschreven, zijn de Hoofden der Ministeriële Departementen tot vergoeding aan de schatkist gehouden en in regten vervolgbaar ter zake van geldsommen buiten de grenzen der begrooting van hun Departement uitgegeven, voor zoover de Staat daarmede niet is bevoordeeld of de uitgave niet was onvermijdelijk, of de wet die gelden niet later als staats-uitgaven heeft toegelaten. De Minister van Finantien is hoofdelijk mede tot vergoeding gehouden, zoo hij, met overtreding van de voorafgaande bepaling, de geldsommen heeft betaalbaar gesteld anders dan ter voldoening aan een regterlijk vonnis. Door ons wordt aangewezen de Minister, die in den zin van dit artikel, aansprakelijk is voor overschrijvingen van de hoofdstukken, betreffende: 1o. het Huis des Konings; 2o. de Hooge Collegien en het Kabinet des Konings; en 3o. de onvoorziene uitgaven.

Art. 38. Ten aanzien der uitgaven, welke zijn gebleven binnen de grenzen der begrooting van hun departement, worden de Hoofden der Ministeriële Departementen, wegens overtredingen der comptabiliteitswet, tot geene geldelijke vergoeding verpligt, ten ware er tegen hen bewijs bestaat van ontrouw of door hunne onwettige handelingen schade aan den Staat is toegebragt.

Art. 39. De regtsvordering tot vergoeding aan de schatkist krachtens de artt. 37 of 38 verschuldigd, wordt ingesteld voor den Hoogen Raad, hetzij van Onzentwege, hetzij van wege de Tweede Kamer, door of ten name van den Minister van Finantien. De vervolging tegen den Minister van Finantien geschiedt door of ten name van een der andere Hoofden van de Ministeriële Departementen, daartoe door Ons aan te wijzen. De arresten op deze regtsvorderingen worden gewezen met zeven raadsheeren, en zijn, onafhankelijk van het bedrag der vordering, aan revisie onderhevig.

Art. 40. Wanneer, van Onzentwege of van wege de Tweede Kamer, bij besluit, het instellen eener regtsvordering op grond der artt. 37 of 38 bevolen is, wordt dit besluit medegedeeld aan de Staten-Generaal, of, van wege de Tweede Kamer, aan Ons en aan de Eerste Kamer. De Tweede Kamer gaat tot zoodanig besluit niet over dan met inachtneming der voorschriften van art. 7–17 dezer wet. De artt. 6 en 19 zijn ten deze mede toepasselijk.

Art. 41. De arresten, houdende veroordeeling tot vergoeding aan de schatkist, krachtens artt. 37 en 38 verschuldigd, kunnen door alle middelen regtens, zelfs door lijfsdwang, worden ten uitvoer gelegd.

Art. 42. De Hoofden der Ministeriële Departementen blijven, overeenkomstig de artt. 37 en 38, verantwoordelijk tot de laatste dienst is aangezuiverd, waartoe hun beheer betrekking had.

Lasten en bevelen, enz.

's Gravenhage, 4 October.

Z. M. heeft aan den ijker van het vaatwerk te Maarssen, H Manten, op verzoek eervol ontslag verleend; zullende de werkzaamheden voorloopig opgedragen worden aan den arrondissem.-ijker der maten en gewigten te Utrecht; bekrachtigd de benoeming van J. W. J. H. Melchers, burgemeester van Schaesberg, tot secretaris; en eervol ontslag verleend aan Mr. E. Tinga, op verzoek, als auditeur bij den schuttersraad van het 4de bat. rustende schutterij in Groningen.

—

Z. M. heeft wegens verrigte kerkelijke dienst, pensioen verleend aan: J. Vinck, pastoor der R. Kath. gem. te Teeffelen, in Noordbrabant, *f* 541; F. A. Bramink, pastoor der R. Kath. gem. te Naaldwijk in Zuidholland, *f* 526; en W. van der Wijst, pastoor der R. Kath. gem. te Macharen, in Noordbrabant, *f* 486.

—

Z. M. heeft met den 1sten dezer maand bevorderd: 1o. naar ouderdom in rang, tot luitenants ter zee van de 1ste kl., A. L. Palm en G. W. F. Moetz; en 2o. tot officier van gezondheid der 2de kl. in het vaste corps officieren van gezondheid bij de K. N. zeemagt, den officier van gezondheid der 3de kl. H. L. Vernhout, met bepaling, dat hij zal rang nemen tusschen de officieren van gezondheid der 2de kl. H Evertse en L. van der Hegge Zijnen.

—

Z. D. heeft den ritmeester der 2de kl., jhr. J. A. H. A. van Grotenhuis, van het 1ste reg. dragonders, op verzoek, op pensioen gesteld, ten bedrage van *f* 900.

De heer GIBSON is gister in de residentie geweest en bevindt zich, nog op dit oogenblik, in het Land.

Hij is gekomen met een paspoort, waarop zijn titel aldus was aangewezen: « speciaal agent van het Amerikaansche Gouvernement, attaché bij de legatie der Vereenigde Staten van Noord Amerika in Frankrijk, overbrenger van depêches aan het gezantschap te 's Gravenhage. »

De heer GIBSON is afgestapt bij den heer BELMONT, minister-resident van N. Amerika, en vervolgens met diens equipage uitgereden, hebbende hij verschillende visites afgelegd.

Wij vragen aan de *Amsterdamsche Courant*, of het nu nog uit de lucht is gegrepen, dat de heer GIBSON tot een diplomatieken rang is verheven?

Wij vragen aan den heer VAN HALL, of hij ook nu nog « *overtuigd* » blijft, dat de handeling van den heer GIBSON is eene handeling van een geïsoleerd individu?

Wij vragen eindelijk aan den Minister van Justitie, waar politie en Justitie hare oogen hadden, toen de heer GIBSON over de grenzen en binnen de residentie is gekomen; daar immers de heer v. HALL, in de zitting der Tweede Kamer van 26 Sept. jl. verklaard heeft, dat de heer GIBSON vertrokken is, « *zoodra hij de lucht had gekregen, dat de Regering hare aandacht op hem gevestigd hield?* »

Is die aandacht zóó spoedig verflaauwd?

---

* De Tweede Kamer der Staten-Generaal houdt zich sedert Maandag jl. in hare sectiën bezig met het onderzoek van de ontwerpen van wet, uitmakende de Staatsbegrooting voor den jare 1855. Gedurende de twee eerste dagen zijn reeds de vier eerste hoofdstukken behandeld.

* Het barkschip *Adriana Petronella*, kapt. A. A. BOCX, van 's Gravenhage, is den 19 Junij ll. in goeden staat te Sidney aangekomen en zou den 27 Julij van daar de reis naar Batavia voortzetten.

De opbrengst der Nederlandsche *Staats-Courant* en het Bijblad vermindert, en is dus voor het jaar 1855 minder geraamd *f* 4000.

Het Gouvernement heeft aan drukloonen van 426,500 stuks muntbilletten, vervaardigd naar de wet van 26 April 1852, uitgegeven *f* 13,870.

De gravuren op staal van den kunstrand voor die muntbilletten kosten *f* 2000 en twintig stuks drukvormen voor den achterdruk der muntbilletten *f* 5000.

Het aantal *port betalende Binnenlandsche brieven* was:

in Augustus	1850.	361 311	stuks.
»	1851.	740.443	»
»	1852.	825.022	»
»	1853.	915.872	»
»	1854.	958.944	»

Het aantal *post betalende Buitenlandsche brieven* was:

in Augustus	1850.	183.531	stuks.
»	1851.	199.639	»
»	1852.	233 730	»
»	1853.	251.570	»
»	1854.	262.002	»

Augustus 1854 met 1853 vergeleken, dan is in een jaar de *binnenlandsche briefwisseling* met ruim $4\frac{1}{2}$ en de buitenlandsche met 4 ten honderd, vermeerderd.

Het getal personen in dienst der post-administratie bedraagt 1983.

Tot verdere uitbreiding van het postwezen wordt voor 1855 aangevraagd *f* 35,000

Volgens raming, zullen de ontvangsten der kolonial bijdragen over 1855 opbrengen: 900,000 pikols *koffij* à 25 ct. per ½ Ned. pond (veilingsprijs) netto opbrengst per pikol à *f* 22.36.... *f* 20,124.000; — 1.000.000 pikols *suiker* à *f* 26 per 100 Ned. pond, (veilingsprijs) netto opbrengst per pikol *f* 8.73.... 8,730.000; — 6000 pikols *indigo* à *f* 3.50 per ½ Ned. pond, (veilingsprijs) netto opbrengst per pikol *f* 358.22.... *f* 2,149.320; — 60,000 pikols *tin* (*f* 48 per 50 Ned. pond veilingsprijs) netto per pikol *f* 51,21.... *f* 3,072,600.00; — 6200 pikols *thee* (*f* 0.73 per ½ Ned. pond veilingsprijs) netto opbrengst à *f* 48.80 per pikol.... *f* 302,560.00; — 400 pikols *cochenille* (à *f* 2,50 per ½ Ned. pond veilingsprijs) netto opbrengst per pikol *f* 266,58.... 106.632.00; — *tabak*.... *f* 14 888.00; — *specerijen*, enz. *f* 1,000,000.00; te zamen *f* 35.500,000.00 met de winst op de assurantie van *f* 35,600,000.00.

De volgende door Z. M. verleende octrooijen zijn geligt geworden: een voor vijf jaren aan E. Oudschans te Amsterdam, op de uitvinding van eene soort van ratelier van gutta-percha met veren, insgelijks in gutta percha verborgen; een voor vijftien jaren aan M. Delfosse, te Parijs, domicilium bij J. H. Gaade, solliciteur te 's Gravenhage, op de invoering van verbeteringen in de zamenstelling van magneto-electrische werktuigen, waardoor zij voornamelijk kunnen dienen tot waterontleding en ontwikkeling van lucht; een voor vijf jaren aan J. W. Moffat, te Londen, demicilium bij W. J. Kempers te Delft, op de invoering van verbeteringen aan vuurwapenen met draaijende culas of kamer; een voor vijf jaren aan E. A. Roger te 's Hertogenbosch, op de uitvinding van economische verwarmingstoestellen; een voor vijf jaren aan P. van den Bosch te Oosterhout, op de uitvinding van een werktuig om in volle zee de rigting en snelheid van den stroom te vinden, een voor vijf jaren aan A. V. Newton, te Londen, dom. bij W. J. Kempers voornoemd, op de invoering van een verbeterd werktuig, bijzonder geschikt om rijst, tarwe en andere granen van hunne deksel of schil te ontbolsteren en te zuiveren.

Door Z. M. den Koning zijn tot ridders der Orde van de Eikenkroon benoemd de kapt. Francke en de 2de luit. Kempers, van het 2de bat. 6 reg. infanterie; en is aan den sergeant Vastenow, van genoemd bataljon een gouden horlogie vereerd, voor hun gehouden gedrag, tijdens de ongeregeldheden te Schiedam voorgevallen.

Bij de plaatselijke commissie van geneeskundig toevoorzigt te Amsterdam, zijn gisteren aangegeven 3 mannen en 3 vrouwen, waarvan in het hospitaal zijn opgenomen 2 mannen en 2 vrouwen. Blijvende alzoo in het hospitaal in behandeling 14 personen.

— Te Schiedam zijn van 26 tot 29 Sept. door de cholera aangetast 9 personen; er bleven in behandeling 7 personen.

— Te Breda zijn van 24 tot 30 Sept. 10 personen aan de ziekte overleden.

Gisteren heeft de zaak van Johan Heinrich Kemper, voor het Provinciaal Geregtshof in Noord-Holland een aanvang genomen. In deze zaak zijn 39 getuigen gedagvaard. De zitting werd besteed met het verhooren van de volgende getuigen als: 1ste Cornelia Grooteboer, dienstbode van Preckwinkel; 2de C. L. Teyler, arbeider; 3de J. Overman, knecht bij Preckwinkel; 4de P. Appel, mede een knecht van Preckwinkel; 5de Salomon Belinfante Fidanque; 6de de huisvrouw van Fidanque; 7de L. van Dijk, wed. van J. F. Wakker; 8ste G. J. van Doorn, huisvrouw van H. J. Wiegand; 9de B. Boekhouwer; 10de François Roodenburg; 11de Preckwinkel en 12de zijne dochter.

De gemeenteraad van 's Heeraartsberg en Bergambacht heeft met algemeene stemmen tot Secretaris dier gemeente benoemd den heer P. J. Smits, in plaats van den heer A. S. Smits, die dezer dagen op zijn verzoek eervol uit die betrekking ontslagen is.

Dagelijks vindt men met het graven van het kanaal in de veenen te Bergentheim en omstreken, vele en groote stukken kienhout. Dit zijn zonderlinge gewrochten en zigtbaar van vroegere gedaante veranderde stukken, meestal greenen, enkelen eikenhout. Het laat zich onderstellen, dat deze waarschijnlijk door een voormaligen strijd der elementen gemetamorphoseerde brokken even als die welke reeds lang en nog dagelijks aan de Dedemsvaart opgedolven worden, door eene voor eeuwen plaats gehad hebbende overstrooming, zoowel hier als daar in de veenen zijn geraakt.

Hoorn, 3 Oct. Te Zijbekarspel heeft een brand gewoed, die verschrikkelijke gevolgen had kunnen hebben. Eene boerenwoning, die door drie gezinnen bewoond werd, met het daar bij staande hooi en de in het huis opgelegde voorraad van veldvruchten werden eene prooi der vlammen. Met veel inspanning van krachten gelukte het de dorpelingen, om een daar digt bij gelegen en reeds brandend huis te behouden. De oorzaak van den brand is onbekend. Gelukkig heeft men geen menschenlevens daarbij te betreuren.

Ingezonden Stukken.

Losse gedachten over de verhoogde opcenten op het gedistilleerd.

Toen ik de aanspraak van onzen Minister van Finantien bij het indienen van het Budget las, kwam mij onwillekeurig het voorstel van het bekende raadslid in de gedachten, die, bemerkende dat 4 poorten *f* 2000 ophragten, nu ook begreep dat 8 wel *f* 4000 zouden opbrengen; ik breng dit in betrekking tot de verhooging der opcenten op het gedistilleerd! maar Excellentie! is het doel dan niet, het gebruik tegen te gaan? En gelukt uw voornemen, dan kan de belasting toch onmogelijk *f* 374,220 meer opbrengen; zou het dan niet eerder te verwachten zijn, dat UExc. belasting nog wel eens drie ton minder opbragt? Ik heb voor mijne zaak de ondervinding van vele jaren! Zie eens hoezeer de bevolking is toegenomen, en nam de belasting op het gedistilleerd wel in dezelfde mate toe? Het is geen belasting op de consumtie; want *f* 1.58 op een vat van 1500 borrels, die met $\frac{1}{10}$ water aangemengd 1650 borrels zullen leveren, is immers niet op den prijs te brengen? Het is dus, ter goedertrouw gesproken, eene belasting op de tappers, op de slijters, op de herbergiers of op den stooker, die het ongeluk zal hebben, ondermaat te moeten betalen. Zullen nu die tappers, slijters of herbergiers geen middel kennen, om die belasting terug te bekomen? Wel zeker, en dit zeer gemakkelijk. Of is het den Minister nog onbekend, welke schadelijke midden men op vele plaatsen, maar voornamelijk in de grens-provinciën, gebruikt? Hebben UExc. ambtenaren u nimmer doen kennen, het vermeerderde debiet van vitriool? Is de vervalsching van de jenever UExc. dan nog onbekend? Heeft geen uwer beambten dan nog ontdekt, dat hunne wegers zeer dikwijls ongelijk markeeren? Ik ben geen tapper, slijter of herbergier; maar weet toch zeer goed, dat zelfs in UExc. nabijheid dit geweldig middel meermalen gebezigd wordt.

Dat is de jenever, met de zoogenaamde bel!

Wil men nu deze schandelijke vervalsching niet aanmoedigen: men vermeerdere toch niet eene belasting, waarvan zulke ongelukkige middelen het gevolg zijn. Zuivere jenever uit graan gestookt, is niet zoo schadelijk, is niet zoo bedervend; ziet het aan de werklieden in en aan de stokerijen verbonden, welke kwantiteiten zij dagelijks gebruiken en hoevelen hunner tot in hoogen ouderdom die zonder dronkenschap smakelijk nuttigen; maar zij zouden zulks niet doen wanneer die vervalscht was! Wat moet het uit[illegible] als men de belasting verhoogt? Dat de vervalschte [illegible] al meer en meer in zwang zal komen en de belasting [illegible] minderen; want jenever vervalscht van 70 percent [illegible] evenveel effect hebben, als 90 pct. zuivere en men [illegible] met zeer weinige borrels als een zinnelooze doen [illegible] komen.

Ik heb in deze nog eens niet willen aanhalen, [illegible] grooteren smokkelhandel zoowel binnenslands als op [illegible] grenzen, die door de verhooging der belasting zal ontstaan; ik heb niet willen aantoonen het onstaatkundige om een enkele klasse van ingezetenen te willen belasten [illegible] nog veel meer stilzwijgend voorbijgegaan, in de hoop [illegible] onze vertegenwoordigers evenwel den onstaathuishoudkundigen en voor de gezondheid des volks nadeeligen maatregel zullen afstemmen.

Rotterdam, 30 September 1854.

Per Telegraaf.

Parijs, Dingsdag 3 October ('s Avonds.) Uit Konstantinopel wordt berigt, dat aldaar drie zwaar gekwetste Russische generaals zijn aangekomen.

Nyborg, 3 October. Gisteren zijn hier van het zuiden twee Engelsche linieschepen aangekomen; een schroefschip de *Cumberland* en een zeilschip. Van het noorden is het Fransche stoomschip *La Milan* hier binnengeloopen. Bij Kundshoved ligt een Zweedsch linieschip ten anker.

Advertentien.

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 4 October 1854.

Nederland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	$2\frac{1}{2}$	$60\frac{11}{16}$ $\frac{3}{4}$
Dito Certificat. .	3	$72\frac{1}{8}$
Dito Dito . .	4	91
O. I. Leening. .	4	$90\frac{3}{4}$
Amort. Syndic.	$3\frac{1}{2}$	$89\frac{7}{8}$
Hand.-Maats. .	$4\frac{1}{2}$	
België.		
Certificaten. . .	$2\frac{1}{2}$	
D° *Rothschild* .	$2\frac{1}{2}$	$49\frac{1}{2}$
Frankrijk.		
Obligatiën . . .	3	
Spanje.		
Nieuwe	1	$18\frac{3}{8}$ $\frac{7}{16}$
Dito Buitenl. .	3	
D° Binnenl. 6/m.	3	$32\frac{7}{8}$ $\frac{15}{16}$
Bew. Sp. Com.		$5\frac{3}{16}$
Amort. Schuld.		$4\frac{1}{4}$ $\frac{5}{16}$
Portugal.		
Londen nieuwe.	3	$30\frac{11}{16}$ $\frac{3}{4}$ $\frac{11}{16}$
Dito uitgest . .	4	

Rusland.	Pct.	
Hope 1798/1816	5	$99\frac{3}{4}$ 10[illegible]
Dito 1828/1829	5	100 [illegible]
Cert. 1831/1838	5	83
Dito Dito	$4\frac{1}{2}$	$84\frac{1}{2}$ 8[illegible]
Dito *Hope* . . .	4	
Dito *Stieglitz* .	5	$74\frac{3}{4}$
Dito dito 5e Ser.	4	
Inschr. Assig. .	6	
Certific. dito. .	6	
Polen.		
Obligatiën . . .	4	68
Oostenrijk.		
Metalliek . . .	5	$69\frac{7}{8}$ 70[illegible]
Dito bet. Amst.	5	$79\frac{3}{8}$
Dito 1854. .	5	$79\frac{3}{8}$
Dito 1847 . . .	$2\frac{1}{2}$	$35\frac{1}{2}$
Dito 1851/1852	$2\frac{1}{2}$	$35\frac{1}{2}$ [illegible]

Philad., Bank-act. $4\frac{7}{16}$; Mexic., te Lond. 3 pct. 2[illegible] $\frac{13}{16}$; dito Onb. $23\frac{11}{16}$, $\frac{13}{16}$; Peru $4\frac{1}{2}$ pct. $69\frac{5}{8}$; $\frac{3}{4}$.

Ten gevolge van eenige verkooporders welke in de hoofdfondsen van Holl. en vreemde effecten geeffectueerd werden, [illegible] keerde de markt in eene zeer ongunstige stemming.

FRANKFORT, Dingsdag 3 Oct. Spanje binenl. 3 [illegible] $33\frac{1}{8}$; dito 1 pct. $18\frac{7}{16}$.

LONDEN, Dingsdag 3 October. Consols op t. [illegible] $96\frac{3}{4}$; N. Mexic. 3 pct. $24\frac{7}{8}$, 25; Peru N. $4\frac{1}{2}$ pct. $70\frac{1}{2}$; [illegible] $3\frac{5}{8}$; Gren. Uitg. 6; Turk. $3\frac{3}{8}$, $\frac{5}{8}$; Spanje buitenl. [illegible] 38; dito 1 pct. $18\frac{5}{8}$, $\frac{7}{8}$; dito Certific. $5\frac{1}{8}$, $\frac{3}{8}$; dito [illegible] siven $4\frac{1}{8}$; Russen $4\frac{1}{2}$ pct. $88\frac{1}{2}$; dito 5 pct. $98\frac{1}{2}$; [illegible] pct. 62; dito 4 pct. 92 ex d.

Een coupon van de Mexic. schuld zal den 16 [illegible] worden.

PARIJS, Dingsdag 3 October. Fr. $4\frac{1}{2}$ pct. 99.20 [illegible] 3 pct. 76.75; Sp. binn. 3 pct. $33\frac{3}{8}$.

WEENEN, Dingsdag 3 October. N. Metall. 85 [illegible] $98\frac{1}{4}$; Bankactien 1260; Lombardo 5 pct. $92\frac{1}{4}$; [illegible] Londen 11.17; dito op Parijs $135\frac{1}{2}$; Zilver 18 [illegible]

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Grav[illegible]